

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
43
IN NEDERLAND 60 Cts

Ons volledig tekenverhaal :

VILLA ZONDER ZORG

REDING.

VILLA ZONDER ZORG

door

RAYMOND REDING

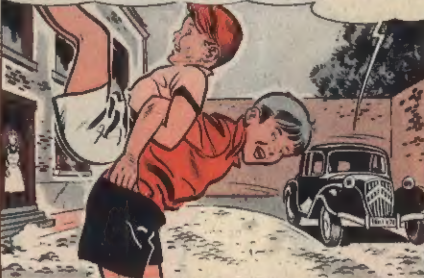

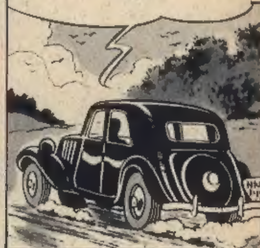
Te Jardon-les-Chaumes, op 50 km van Parijs, ligt er een tehuis voor verlaten jongetjes.

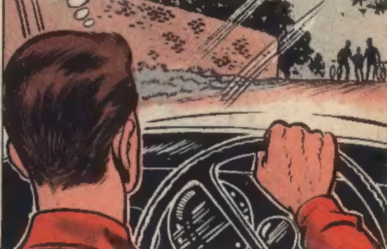

Het bed is leeg ! Hij is reeds weg !... Hij laat er waarlijk geen gras over groeien !

Jean, keer terug !... Het stuur van die fiets is gebarsten. Je loopt gevaar... Ha ! Hij rijdt toch weg ! Ik zal hem halen !...

Ha ! die schurk ! Hij heeft mijn twee banden plat gestoken om zeker te zijn dat ik hem niet zou kunnen achter-volgen !

De volgende morgen...
Wij hebben deze deugniet gevonden langs de baan, naast deze fiets...
Hij is gekwetst aan zijn been. Hij komt van hier, niet ?

Beste dank, mannen ! Wij zullen hem verzorgen !... Victorine, leg warme kompressen !

Hij opent de ogen...
Wel, waarop wacht je de politie te verwittigen ?... Ik heb toch een fiets gestolen ! Ik ben dus toch een dief !

Neen, je bent maar een arme jongen ! Al wat ik van je verlang, is je vertrouwen te winnen ! Heb je niet opgemerkt dat ik niet eens de poort had gegrendeld ?

Wees kalm en wind je niet op, Jeannot !
« Jeannot »... Zo noemde moeder zaliger mij als ik ziek was...

Hohee ! Mijnheer Claude !...

Wij zijn er mee klaar, hoor ! Wij hebben je een verrassing willen bezorgen, en je twee banden hersteld !
Jullie zijn flinke kerels ! Vanavond vertel ik een boeiend verhaal !

Die avond...
Dat was een spannende geschiedenis, mijnheer Claude !
Het doet me plezier dat jullie mijn verhaal interessant vonden... En nu allen naar bed, en zonder lawaai !

Vijf dagen later speelt Jean Dorin, die genezen is, met zijn nieuwe kameraden

Wel, bevalt het je niet bij ons ?...
Wanneer men vrij heeft geleefd, is deze tucht hard om dragen !

Mijnheer Claude, u moet het boekje van de postbode komen tekenen... Een mandaat !...
God zij dank ! Het is misschien de subsidie van het ministerie...

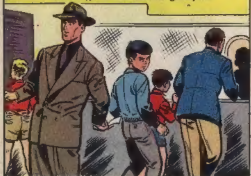

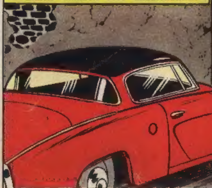
Beste Jean,
Indien je uit je gevangenis wil geraken, wees dan om middernacht bij de poort. Bert zal je wel openmaken, en dan zal je het heerlijk leventje van vroeger kunnen herbeginnen. Zoals je ziet laten je vrienden je niet in de steek!
Emile

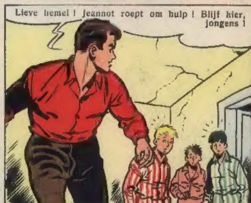

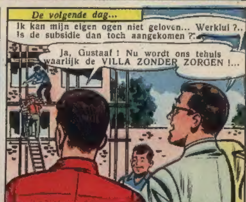

Volgende week : CHARLES-EDWARD STUART

Einde

ONDER ONS VERMA

EEN ADELLIJK VOLK

TOEN ik nog de middelbare school bezocht, had ik daar een leraar die bijzonder veeleisend was op het gebied van de flinke houding. Wanneer we met de klas gingen wandelen, of wanneer er een feestje werd georganiseerd in de school, drukte hij ons altijd op het hart alvorens met ons voor de mensen te komen :

— Mijne heren, wij moeten ons gedragen als zonen van een adellijk volk !

In het begin deed deze voortdurend herhaalde aansporing ons wat glimlachen, maar op de duur gaven wij er ons zelf rekenschap van, dat van al de klassen van de school de onze de flinkste was. En daar gingen wij fier op !

Deze leraar slaagde er zo goed in ons van dit beginsel te doordringen, dat wij niet alleen onder zijn leiding en tegenwoordigheid flinke jongens waren, maar ook overal elders, op de tram, trein, straat en ja, zelfs thuis !

Van al de leraars, die ik heb gehad, was deze de man aan wie ik met de grootste genegenheid en dankbaarheid terugdenk.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JACQUES AUDENAERT, *Prins Albert straat, 62, Sint-Niklaas,* wenst te korresponderen in het Frans met een jongen uit Canada. Jacques verzamelt postzegels en zou ze willen ruilen.

ROBERT GVIRTMAN, *Koninklijk Atheneum, Keerbergen,* zou graag postzegels willen ruilen met Kuifje's lezers uit Suriname, Nieuw-Guinea, Curaçao, en de koloniën van Frankrijk, Engeland en Portugal.

GUIDO CORNELIS, *Voskenslaan, 85, Gent,* zou in het Frans willen korresponderen met Kuifje's lezers van 15 à 20 jaar.

VERGADERING VAN DE KUIFJE'S CLUB IN DE INNOVATION

ENKELE leden van de Kuifje's Club vergaderden in de conferentiezaal van het warenhuis « Innovation » te Brussel. Tijdens deze vergadering werden aan de leden een tweehonderdtal stuks speelgoed voorgesteld waaruit zij honderd stukken speelgoed moesten selectioneren.

Het speelgoed zorgvuldig uitgezocht door de leden van de KUIFJE'S CLUB is thans tentoongesteld in de speelgoedafdeling van het warenhuis « INNOVATION » en draagt het etiket « Selectie KUIFJE'S CLUB ».

Bij deze gelegenheid werd aan de leden van de KUIFJE'S CLUB een lekker vieruurtje en een klein variétéprogramma aangeboden.

De leden van de Kuifje's Club zijn gereed om het mooiste speelgoed uit te zoeken.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

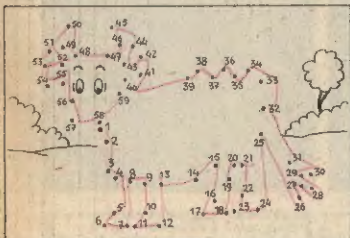

KEN WIJ ONS BEST!

MAAK DEZE TEKENING

Trek een lijntje van 1 naar 2, van 2 naar 3, van 3 naar 4, enz... Wanneer je alle cijfers verbonden hebt, weet je wat er op de tekening staat!

DE ZONEN VAN LAMBIK

DE DOKTER EN ZIJN PATIENT

— Dokter, ik dank je hartelijk omdat je gekomen bent, maar ik wil je toch al maar vast vooraf zeggen, dat ik geen vertrouwen heb in die moderne wetenschap.

— Dat is helemaal niet erg, hoor! Dat verandert ook absoluut niets aan je genezing. Je moet namelijk weten dat een ezel ook geen vertrouwen heeft in de veearts en toch door hem genezen wordt!

★

— Hoe gaat het je, vriend?

— Mij gaat het niks goed. Ik ben in doktershanden voor m'n hersens.

— Voor je hersens, zeg je. Is het wel geraadzaam voor zo'n kleinigheid naar de dokter te lopen?

EEN MAGERE TROOST

Een man kwam in de kleine uurtjes naar huis en z'n vrouw riep boos:

— Dat ellendige kaartspel! Wanneer zal je daar eindelijk mee ophouden?

— Wees blij dat ik kaart speel!

— Blij zijn omdat je kaart speelt?

— Ja, wat zou je doen als ik schaak speelde? Sommige partijtjes schaak duren drie à vier jaar!

DE ZWAMPER

Tijdens de barste winterdagen kwamen twee vrienden elkaar tegen.

Willy: Vannacht heb ik wat beleefd! Er zat een zwamper op het dak van mijn huis!

Jozef: Wat is dat, een zwamper, Willy?

Willy: Denk je dat ik in die barre koude opgestaan ben om te gaan zien?

(Torocoles, Oostende.)

— Schep jij ook een luchtje?

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE NIEUWSGIERIG ?

DE nieuwsgierigheid is een eigenschap en een kwaal. Het is een eigenschap weetgierig te zijn en in veel dingen belang te stellen. Het is een kwaal wanneer het indiscretie betekent, wanneer men zó nieuwsgierig is dat men zijn neus in andermans zaken steekt.

1. Ergens te gast en een ogenblik alleen, maak je onmiddellijk de inventaris van de plaats waar je je bevindt? ....
2. Je waagt het zelfs schuiven en kasten te openen? . . ..
3. Wanneer je enkele mensen samen ziet staan op straat wil je onmiddellijk weten waarom? . . . .
4. Iemand van je huisgenoten ontvangt een pakje of een brief. Je tracht te weten wat in de brief staat, wat in het pakje steekt? . . . .
5. Snuffel je graag in de boekenkast van je oudere broer? ....
6. Men zegt dat men een verrassing voor je heeft maar dat je nog een dagje moet wachten. Stel je nu alles in het werk om er onmiddellijk het fijne van te weten? . ...
7. Weet je graag wat er in de boekentas en in de lessenaar van je vriend zit? . . ..
8. Wens je het einde van het boek te kennen vooraleer je het helemaal gelezen hebt. ....
9. Snel je naar het venster zodra je ongewoon lawaai in de straat hoort? . . . .
10. Kijk je door het sleutelgat? ....

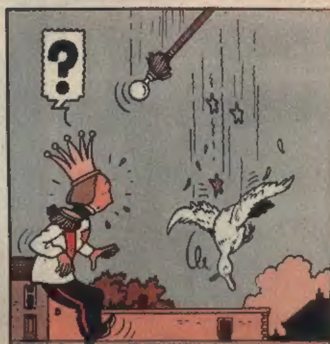
Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

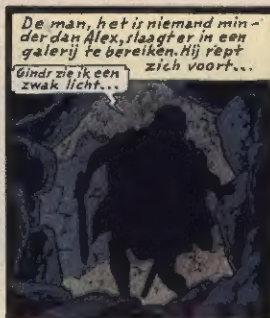

Door een opening in de vestingmuur sluipt er een sombere gestalte...

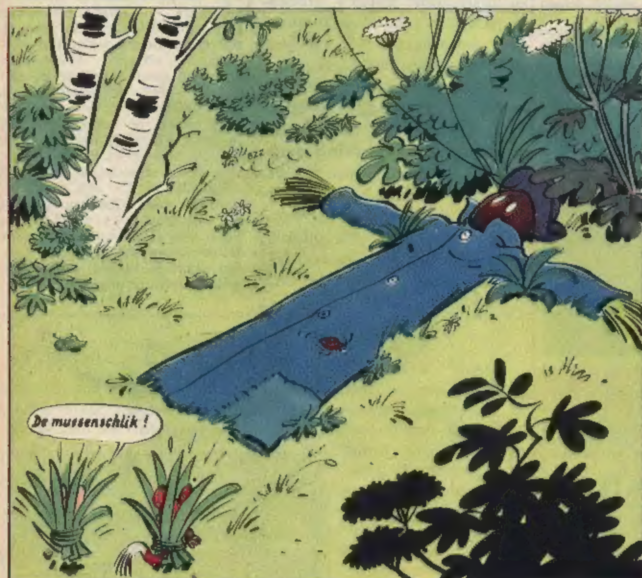
CHLOROPHYL EN MINIMUM
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

EEN EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

Hallo, Hallo, hier LUC VARENNE

EEN PRAATJE MET ONZE GROTE KAMPIOEN RIK VAN STEENBERGEN

ALHOEWEL het wielerseizoen ten einde loopt is het niet te laat om te spreken over de grote kampioen Rik Van Steenbergen, die ons landeke de belangrijkste titel uit de wielerwereld schonk. Ik had enkele dagen geleden het genoegen een paar minuten met Rik te praten. Hij heeft te veel titels om op te sommen. Hij won 172 pistekoersen in alle landen van de wereld en tegen alle grote kampioenen. Hij betwistte 42 zesdagenkoersen en won er 9 van. Hij won drie ronden en is volgens de Belgische sportkenners de beste renner die wij ooit hebben gehad.

Rik is nu 32 jaar en velen vreesden dat zijn sprint niet vlug genoeg meer was om de titel van wereldkampioen in de wacht te slepen. Van Steenbergen bewees dat hij nog héél snel is, want hij klopte zijn rivalen met eventjes drie lengten !

« Was je niet een beetje bang, zo vroeg ik aan Rik, in de sprint geklopt te worden door Van Looy, Ockers, Debruyne, Derycke, Bobet of een ander renner ? » — « Neen, eerlijk gezegd niet ! zei Rik. Ik denk dat ik nog altijd de snelste ben. Wat ik wel vreesde, was een tegen mij gerichte coalitie. Indien Bobet, die ook heel vlug is, de medewerking had kunnen hebben van twee andere renners wier kansen gering waren en die hem de laatste tweehonderd meters zouden « getrokken » hebben en beschermd tegen de wind, zouden de kansen voor mij niet zo gunstig geweest zijn. » — « En waarom heeft hij dat niet gedaan ? » — « Omdat ik dit maneuver te vlug ben af geweest ! Ik heb twee andere Belgen gevraagd om mij bij te staan. Er was er maar een die daarvan niet wou weten en dat was Rik Van Looy. Hij had inderdaad een kans, ik denk dat hij een van de vlugste renners van dit ogenblik is. Hij antwoordde mij, dat hij zich niet fit gevoelde, wat echter niet belette dat hij als tweede eindigde ! Ik heb Ockers ook aangesproken, maar Stan gaf mij te verstaan dat hij niets zou doen om mij te helpen, maar ook niets om te beletten dat ik zou winnen. Ik kan nog altijd niet geloven dat Stan Ockers, de knappe renner en goede kameraad, uit ons midden verdween. Het kwam te snel, te plotseling. Dus bleef er mij nog Fred Debruyne. Hij wist dat hij het in de sprint tegen mij toch niet kon halen en hij was onmiddellijk bereid aan mijn zijde te blijven. Fred wou absoluut dat een Belg de grote titel zou winnen. Van op dat ogenblik stonden mijn kansen er schitterend voor. »

Rik Van Steenbergen, onze kampioen.

Ik profiteerde van dit onderhoud om aan onze Rik I de woorden over te brengen van zijn vroegere baas van Mercier, Antonin Magne. Tonin had mij nl. gezegd dat, indien men hem Van Steenbergen zou toevertrouwen twee maanden voor de Ronde van Frankrijk, hij er de winnaar van maakt. Ik heb dan ook aan onze vriend Rik gevraagd of ik aan al mijn jonge vrienden van «Kuifje» mocht vertellen dat hij aan de volgende Tour zou deelnemen. « He neen, zei hij, ik ga niet naar de Ronde van Frankrijk '57 ! » Toen hij zag dat ik teleurgesteld was lachte hij en voegde er aan toe : « Nu, wij zullen zien ? »

DE « BELL X 2 » DIE

ONTPLOFTE EN STORTTE NEER

HET experimenteel straalvliegtuig « Bell X 2 », dat onlangs boven de luchtbasis van Edwards in Californië, bestuurd door luitenant-kolonel Frank Everest, een snelheid van 3.040 km per uur bereikte en daarmee door de « warmte- of termische muur » vloog, is ontploft en neergestort. Om weerstand te bieden aan de grote hitte, veroorzaakt door wrijving met de lucht, was de « Bell X 2 » niet uit aluminium gebouwd, maar uit een legering van staal en nikkel. Het leven van de « Bell X 2 », dat wij je hier vertellen, was van zeer korte duur. De piloot, kapitein Milburn, kwam bij het ongeluk om het leven.

DE FAMILIE « BELL »

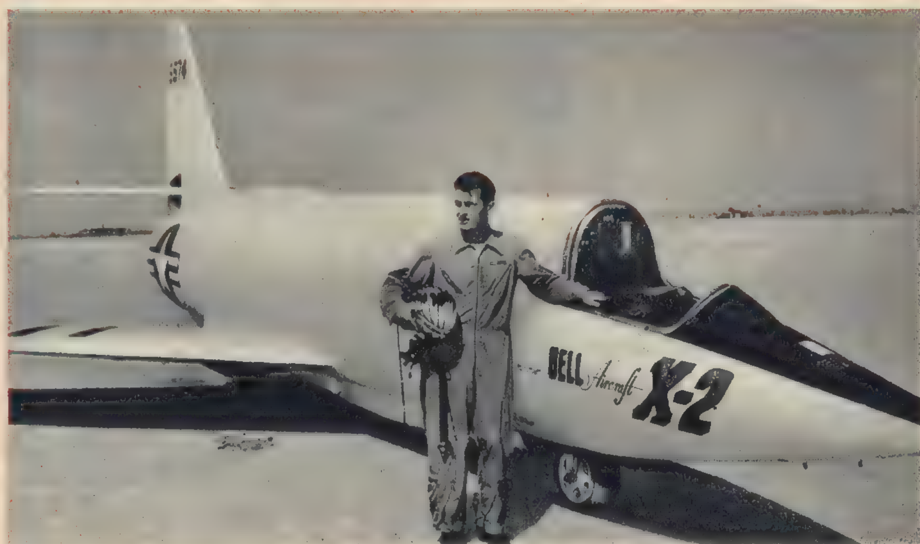
DE «Bell X 2» was een telg van de grote familie van experimentele vliegtuigen, die heel wat prachtige prestaties op hun aktief hebben. De eerste van de rij was de « Bell X. S. 1 » (X = experimenteel ; S = supersonisch). Dit vliegtuig werd gebouwd in 1945 en was uitgerust met een motor van vier raketten, die als brandstof alcohol en vloeibare zuurstof gebruikten. Het kon echter slechts twee minuten en dertig sekonden in de lucht blijven. Uitgeworpen door een groot vliegtuig bereikte het in 1947 de snelheid van 1.200 kilometers per uur. Het wist ze op te voeren tot 1.600 in 1948. Eindelijk, in april 1949, na een hele reeks veranderingen te hebben ondergaan, haalde de « Bell X. S. 1 » een maximum snelheid van 2.736 km. per uur op een hoogte van 24.384. m. Toen was zijn loopbaan ten einde en kreeg de « Bell X. S. 1 » een plaatsje in het Amerikaans luchtvaartmuseum.

DE VLIEGENDE VIS

BINNEN kort zal men van Corsica naar Frankrijk kunnen varen met kleine, vlugge en zeer eigenaardige boten. De draagvleugels en de twee kromme schaatsen, die loodrecht ten opzichte van de as van de romp zijn aangebracht laten deze boten toe boven de golven te varen, ze verhogen de stabiliteit en de snelheid. Hier zie je dan zo'n « Vliegende Vis » in de haven van Toulon. Tijdens een proefvaart gelukt deze boot er in een snelheid van 100 kilometers per uur te bereiken.

3.040 KM PER UUR HAALDE

Luitenant-colonel Frank Everest, naast de « Bell X-2 » gekiekt, na de vlucht gedurende dewelke hij de warmtemuur doorbrak

Twee nieuwe prototypes volgden hem op : « de X 1 A » en de « X 1 B » die dezelfde eigenschappen hadden als de « X S 1 ». Zij werden eveneens uit een groot vliegtuig afgeworpen en hun rol bestond er niet in een hogere snelheid te bereiken, maar de verschillende nieuwe boordinstrumenten op de proef te stellen. Eens zo ver kon men er aan denken de aanval tegen de warmtemuur in te zetten.

DE « BELL X 2 »

IN september 1952 liep de « Bell X 2 » van stapel. Het is een experimenteel raketvliegtuig, dat slechts 12 m. lang is. Er werd vier jaar lang aan gewerkt door luitenant-generaal Everest en zijn staf. Om door de warmtemuur te kunnen dringen werden vleugels en romp gemaakt uit roestvrij staal en titanium. De slagzijde van de vleugels was dun en scherp, de stuurhut stond onder drukking en was uitwerpbaar. Over de materialen die dienden om de glazen koepel te gieten, bewaart men angstvallig het stilzwijgen. Men weet alleen dat het glas bescherming biedt tegen de infrarode stralen.

De « Bell X 2 » werdt door een groot vliegtuig op een hoogte van 10.000 m. uitgeworpen en kon dan zelfstandig gedurende vier à vijf minuten in de lucht blijven. Zijn raketmotoren konden het tot op 30.000 m. hoogte brengen. Dank zij de vergaarde energie kon het nog 5.000 m. hoger klimmen, dan was zijn reserve aan vloeibare zuurstof uitgeput en daalde het in zweefvlucht naar de basis.

Het was in augustus 1955 dat kolonel Everest de aanval tegen de warmtemuur inzette. Na iedere vlucht onderging het prototype enkele wijzingen en na verloop van een jaar was het in staat de grote hitte te doorstaan, welke op deze hoogte en bij deze snelheid op het vliegtuig uitgeoefend wordt.

EEN NIET GEHOMOLOGEERD REKORD

ALHOEWEL 3.040 km. de grootste snelheid is welke ooit werd bereikt, staat de prestatie van de « Bell X 2 » niet op de rekordlijsten, want het werd niet gehomologeerd .De snelheid door de « Bell X S 1 » en 1949 behaald zal je trouwens ook tevergeefs op de officiële lijsten zoeken. Inderdaad, om gehomologeerd te worden moeten de vliegtuigen op eigen kracht opstijgen en twee vluchten heen en weer boven de basis op een nauwkeurig bepaalde hoogte afleggen.

HET ZWARTE LICHT EN HET ONZICHTBAAR VUUR

ZWART licht ? Dat moet een vergissing zijn ! Neen, geen vergissing ! Er bestaat een licht dat door de technici « zwart licht » werd geheten. Het zijn infrarode stralen onzichtbaar voor het menselijk oog en die de mogelijkheid scheppen in de duisternis te zien. Aan de basis van dat geheimzinnig zwart licht bevindt zich een kleine electronenbuis .Het volstaat die buis tussen twee glazen van een verrekijker te plaatsen om in het donker te zien. De piloot die met zijn toestel 's nachts boven een in de duisternis gehulde stad vliegt, kan met zo'n electronenbuis alles zien wat infrarode stralen uitzendt o. m. de termo-electrische centrales, de hoogovens, de staalfabrieken ,enz.

MET onzichtbaar vuur bedoelt men de electronische hitte. Hoe men ze verkrijgt ? Luister : wanneer men een glasstaaf tussen twee metaalstaven legt en dit geheel met een electrische stroom verbindt, gebeurt er niets wanneer het om een wisselstroom gaat. Wanneer het echter een snelle electrische stroom betreft of een een stroom die trilt (bv. met een snelheid van 10 miljoen trillingen per sekonde) dan verhit de glasstaaf tot ze witgloeiend wordt en smelt. De hitte aldus gecreëerd is de « electronische hitte » Met deze hitte kan men in dertig minuten fusies tot stand brengen, waarvoor men anders vier en twintig uren nodig heeft. In vele fabrieken heeft men reeds electronische ovens en stilaan adapteert men de electronische warmte ook voor de keukenfornuizen.

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Norton en Muller namen de vlucht met de ST.M.I. Na enkele tijd bemerkten zij dat ze achtervolgd worden door onze vrienden Lambik, Suske en Wiske..

(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

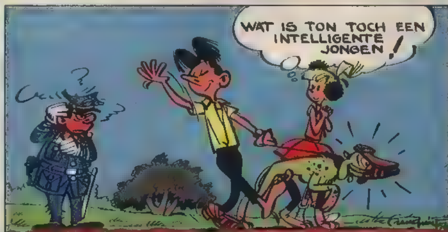

WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE SPELEOLOGIE

TEKST VAN LOUIS GERNAY

DE UITRUSTING VROEGER EN NU

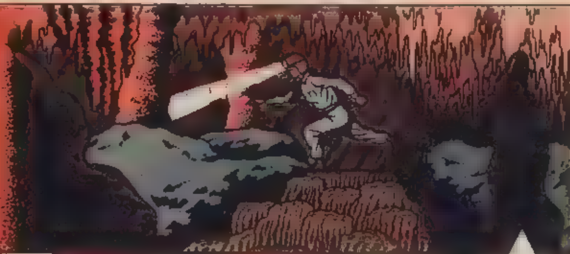

KEREN wij even terug naar het jaar 1890, toen Edouard Martel de grotten begon te exploreren. Tijdens een van zijn tochten stond hij voor een onderaardse rivier. Hij wilde er absoluut over en peilde. « Dat is diep », dacht hij. Zonder aarzelen echter speelde hij zijn kleren uit en stapte in het water. Toen was er nog een groot probleem : wat moest hij doen met de brandende kaars die hij in de hand hield en hem toeliet iets te zien in die duisternis ? Hij zette ze in zijn caoutchouc-badmuts en zwom moedig naar de overkant...

DE opvolgers van Martel hebben elektrische lampen, die vooraan op hun helm geschroefd zijn. Bovendien hebben ze acetyleen-schijnwerpers en, in geval van nood, ook nog hun krachtige zaklampen.

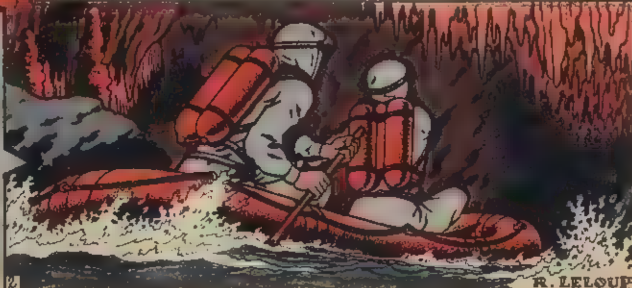
De touwladders zijn veroordeeld om te verdwijnen, sinds men de stijve ladders heeft in elektron (een legering van duralumin-aluminium). Deze nieuwe ladders zijn veel praktischer dan de gewone touwladders en wegen slechts 50 gr. per meter. De nagels en de houwelen van de alpinisten maken eveneens deel uit van de uitrusting van een speleoloog. Zij nemen bovendien ook nog touwen en kabels mee, evenals een draagbare veldtelefoon, die de verbinding met de oppervlakte moet verzekeren.

DE speleoloog heeft een speciaal pak, versterkt aan de ellebogen en op de knieën door stukken zeildoek en rubber. Verschillende modellen van helmen worden gebruikt. Een helm is noodzakelijk, gezien een helm de speleoloog beschermt tegen de neervallende stenen.

Sommige speleologen dragen zware schoenen, laarzen of lichte sandalen in rubber. Het ceintuur is in leer of uit een ander materiaal, hoofdzaak is dat het zeer sterk is, want het leven van de klimmer hangt er heel dikwijls van af.

OM onderaardse rivieren te verkennen heeft men eveneens speciaal materiaal nodig. De speleoloog beschikt daarvoor over een « dinghy », een reddingsboot in rubber die hij kan opblazen. De lichte autonome duikpakken van de kikvorsmannen zijn eveneens gewenst. Alle speleologen verkiezen het autonoom duikpak boven het vet, waarmee ze zich inwrijven vooraleer te duiken. Deze vetstoffen bieden inderdaad geen afdoende bescherming tegen de koude.

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

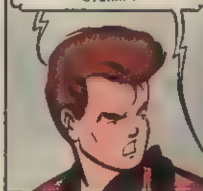
DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De inwoners van Wood City zijn er van overtuigd dat Kid de geheimzinnige dief is en willen hem van kant maken. De sheriff komt gelukkig tussenbeide..

(Wordt voortgezet)

ALLES IS RU

VERHAAL VAN YVES DUVAL — GEILLUSTREERD DOOR HACHE

ONBEWEEGLIJK onder hun reusachtige strohoeden oogden enkele peons de grijze rookwolken na van de lokomotief en haar zes wagens, die nog roken naar zweet en whisky. Het was heel lang geleden dat er nog een trein op dit spoor gereden had. De kleine stad had inderdaad haar industrieel belang verloren, en het was zelden dat er vreemdelingen kwamen. De trein welke een regiment soldaten had afgezet te Topola, vertrok nu terug naar Cordoba om andere militairen te halen. Overal in Mexico was er opstand uitgebroken en weigerde men nog langer de hoge belastigen te betalen.

HET was in het jaar 1910 en Porfirio Diaz had nu reeds dertig jaar het bewind in handen. Hij had Mexico tot bloei gebracht, maar een groot deel van de bevolking eiste thans vrije verkiezing. Kolonel Gardia was aan het hoofd van zijn escadron naar Topola gekomen om er orde en rust te doen heersen. Hij had zijn kwartier opgeslagen in het stadhuis. De ruiters kampeerden met hun paarden op de grote markt. Met de rijzweep in de hand en een sigaar in de mond, kwam Gardia het bureau van de burgemeester binnen.

— Senor Balbo Agulas, zei hij, het moet onmiddellijk gedaan zijn met de oproer in de stad. Ik ben verantwoordelijk voor de orde en sta in voor het leven van mijn manschappen. Wie tegen mijn soldaten iets onderneemt wordt onmiddellijk gestraft. Ik wens hier geen manifestaties tegen de regering.

— Onze grondwet garandeert nochtans de vrije mening van iedereen!

— Dat zijn allemaal woorden! Laat de advokaten redetwisten over de grondwet. Ik kreeg de opdracht de orde hier te herstellen. Je blijft vrij, maar je bent mijn gijzelaar. Geef me dus je woord dat je niet zult uit de stad gaan.

— Ik geef je mijn woord, kolonel.

— Mooi, dan kan je gaan!

De burgemeester verliet het stadhuis. De kolonel maakte zijn uniformkraag los, gooide zijn benen op de tafel en bestelde een kruik koele wijn.

De aanwezigheid van de troepen binnen de muren van Topola had de kalmte terug gebracht, maar iedereen was bang en ongerust. Niemand kwam op straat als het niet absoluut noodzakelijk was. Toen Balbo Agulas thuis kwam vroeg hij aan zijn dochter, Rosita :

— Heb je nieuws van je broer?

— Neen, vader. Met enkele vrienden verliet Mario gisteren de stad, daar hij vreesde op de zwarte lijst van de regering te staan.

Daar deed hij goed aan. Het is best dat de jongen voor een tijd hier weg blijft. Morgen komt de Junta bijeen om het mandaat van de president te verlengen. Kolonel Gardia bezet met zijn troepen de stad. Indien er gemanifesteerd wordt, zal hij niet aarzelen mij te laten fusilleren!

— Fusilleren? Neen, dat is toch niet mogelijk! Dan moet je onmiddellijk vluchten, vader!

— Neen, dat gaat niet. Ik heb mijn woord gegeven dat ik als gijzelaar te Topola blijf. Ik was verplicht zulks te doen, anders zou hij mij op staande voet in de gevangenis gestopt hebben. Indien ik nu vertrek, zal hij er tien anderen laten fusilleren. Gardia weet

STIG TE TOPOLA

dat de bevolking aan mij gehecht is. Door mijn hoofd op het spel te zetten, is hij er zeker van dat niemand iets tegen de regeringstroepen zal ondernemen.

De krijgswet was afgekondigd te Topola en niemand mocht zich na negen uur 's avonds nog op straat bevinden. Heel de nacht patrouilleerden de soldaten. Om zich te amuseren en de bevolking schrik aan te jagen, schoten ze nu en dan in de lucht.

De volgende morgen, het was nog heel vroeg, klopten een kapitein en vier soldaten bij de burgemeester aan.

— Het spijt me, senor Aguias, maar ik kreeg de opdracht je gevangen te nemen en je naar het hoofdkwartier te leiden.

Rosita werd lijksbleek.

— Neen, kapitein, riep ze, dat kan je niet doen! Er is toch niets gebeurd deze nacht. Alles was rustig!

— Helaas, senora, zei de officier, er is wel degelijk iets gebeurd. Maar kijk zelf! en hij wees naar de muren waarop affiches waren geplakt met de leuze « Weg met de tyrannie! Leve Francesco Madero! »

— En wie bewijst, antwoordde Rosita, dat je soldaten het niet hebben gedaan om opstandjes uit te lokken?

— Zwijg maar, Rosita, zei Balbo Aguias, ik ga mee. Dat is best. Dat God je bescherme en indien het Zijn wil is, zal ik sterven als een man.

De burgemeester werd naar de kolonel geleid en deze zei :

— Ik heb je toch gewaarschuwd, senor! Ik heb het bericht reeds afgekondigd dat je binnen de vier en twintig uur zult gefusilleerd worden, indien de schuldige zich voor morgenochtend niet meldt.

Balbo Aguias werd opgesloten, en Rosita liep van de ene vriend naar de andere om er hulp te zoeken. Ze was naar de rechter gegaan, naar de deken en naar de stadssekretaris.

— Help mij toch, smeekte ze, doe iets! Jullie kunnen toch een onderzoek instellen en tot de bevolking spreken. Het is niet mogelijk dat de dader weet dat het hoofd van mijn vader op het spel staat, anders zou hij het toch niet gedaan hebben. Zou die man dan zo laf zijn een onschuldige in zijn plaats te laten sterven?

Hulp kreeg Rosita echter niet. Iedereen schudde het hoofd en men maakte het haar duidelijk dat het niet mogelijk was iets te ondernemen. Het was al zeven uur 's avonds en Rosita stond op het punt haar woning binnen te treden toen ze eensklaps dacht aan Vincenzo, een goede vriend van haar broer, die enkele stappen verder in de straat woonde. Vincenso was student in de rechten. Hij was van zijn paard gevallen en lag nu reeds enkele weken te bed met een gebroken been. Rosita legde hem uit in welk gevaar haar vader verkeerd. Vincenso wende het hoofd af en zweeg geruime tijd.

— Maar zeg dan toch iets! smeekte Rosita. Zeg iets! Ken jij misschien de dader? Weet jij misschien wie de aanplakbiljetten heeft gedrukt?

— Senora, zei Vincenzo, zoek niet verder. De man die deze nacht de affiches op de muur heeft geplakt is je broer!

— Mario? Dat is niet mogelijk! Mario was ver van hier. De stad wordt streng bewaakt. Niemand kon deze nacht binnen. Dat is een leugen, Vincenzo!

— Ik zweer je dat het de waarheid is! Mario is gisteravond wel degelijk naar Topola gekomen. Hij kwam naar hier, Rosita, want hij wist dat hij bij mij veilig was. Hij heeft mij de aanplakbrieven getoond. 's Nachts sloop hij buiten om ze aan te plakken, dan is hij weer buiten de stad geslopen, waar enkele getrouwe van Francesco Madero — de tegenstander van president Porfirio Diaz — op hem wachtten.

— Mario heeft het gedaan! Hoe is het mogelijk!...

— De jongen wist natuurlijk niet dat het leven van zijn vader op het spel stond. Ik had daarvan trouwens ook niets gehoord.

Rosita sloot de ogen. Het bleef een poos stil in de kamer. Dikke tranen rolden over de wangen van Rosita, toen zij vroeg :

— Vincenso, zeg mij waar de Maderisten zich verbergen. Ik moet er naar toe! Ik moet Mario halen! Ik hou heel veel van mijn broer en ik weet dat hij er te veel zou onder lijden, indien hij later vernam dat vader in zijn plaats gefusilleerd werd. Ik moet hem verwittigen.

— Dat begrijp ik. Mario moet thans te Giminez zijn in de hoeve van een zekere Pablo. Het is ongeveer zes mijlen van hier. Ik denk echter niet dat je voor morgenvroeg terug kan zijn.

Rosita liep naar huis, sprong op haar beste paard en kwam zonder moeilijkheden uit de stad. Zij galopperde nu vlug in de richting door Vincenzo aangewezen en dacht :

— In het ene geval zoals in het andere, vader of Mario, mijn hart breekt van verdriet...

★

Om zes uur de volgende morgen stonden broer en zus voor de poorten van de gevangenis van Topola.

— Open de poort! Open de poort! riep Mario. Ik kom mij uitleveren aan kolonel Gardia. Ik ben Mario Aguias en ik heb de biljetten op de muren van de stad gehangen!

— Je komt net op tijd, zei de portier en opende de deur.

Op het binnenplein stonden twaalf soldaten, het geweer aan de voet. Tegen de muur stond de oude burgemeester, die gezegend werd door een aalmoezenier.

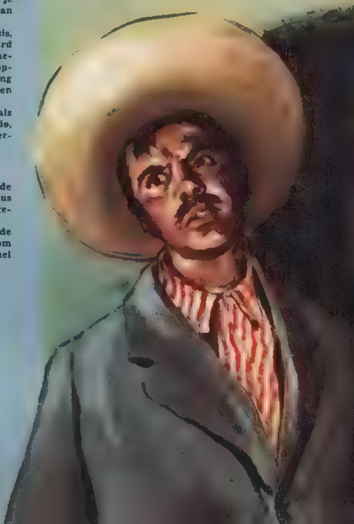
— Vader, kreet Mario, vader! Ik ben hier! Ik ben de schuldige!

— Luister niet naar hem, kapitein! schreeuwde de grijsaard. Mijn zoon is gek, hij kan het niet gedaan hebben, want hij was op dit ogenblik ver buiten de stad.

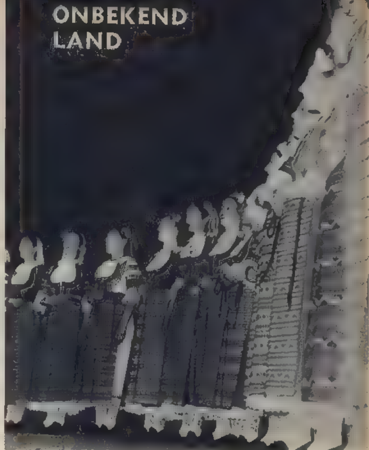
— Vooruit! beval de kapitein aan zijn soldaten. Maak de oude los en zet de jonge in de plaats, vermits hij zegt dat hij schuldig is.

Maar op hetzelfde ogenblik naderde een paard in volle galop. Een luitenant stopte voor zijn overste.

— Halt! riep hij. Halt! Francesco Madero werd gisteravond door de Junta tot president van de republiek verkozen. Het nieuw gouvernement heeft algemene amnestie afgekondigd voor de politieke gevangenen. Zij moeten allemaal terstond vrij gelaten worden. Hier [redacted] het officieel dokument. Porfirio Diaz [redacted] afgetreden. Er heerst orde en rust in heel Mexico!

ONBEKEND LAND

SINDS meer dan vijftien jaar zijn wij praktisch afgesneden van de Balkanlanden, eerst door de oorlog en de bezetting, daarna door het z.g. ijzeren gordijn. Maar gelukkig vertoont dit ijzeren gordijn voortdurend meer barsten en scheuren en komen er toch af en toe mensen en groepen uit de Balkan naar het Westen.

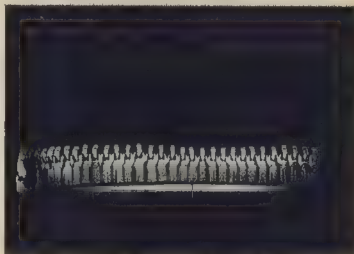
Zo kregen wij voor enige tijd de gelegenheid in het paleis van Schone Kunsten te Brussel kennis te maken met een groep volksdansers en muzikanten uit Bulgarije, een van die landen, waar wij haast nooit iets van te zien ■ te horen krijgen.

Te oordelen naar de levenslust, die uit de ogen van deze mensen straalt, moet Bulgarije spijts alles toch een heerlijk land zijn met een rijke folklore en mensen die houden van kleuren, zang en dans.

Ik ben er van overtuigd dat er maar weinig jongens en meisjes op het onverwachts een opstel van twintig regels kunnen schrijven over Bulgarije, en nochtans hoop ik dat weldra de tijd aanbreekt (nu de afstanden toch van jaar tot jaar kleiner worden op onze planeet) dat wij ons ook naar dat verre Balkanland zullen kunnen begeven en daar ter plaatse kennismaken met de oeroude volksgebruiken, klederdrachten, muziek, en de mensen van te lande...

Niet alleen hebben de Bulgaren originele klederdrachten en muziek, zij hebben ook instrumenten die typisch Bulgaars zijn.

De volksmeisjes uit Bulgarije munten uit in de koorzang. Zij hebben veel levendige, vrolijke liederen die ze met gevoel en overtuiging voordragen.

DE ZWARTE TAS

De spionnen nodigen Hugo Leemans uit onmiddellijk te zeggen waar de dokumenten van professor Marlier verborgen zijn...

NIEUWE PROBLEMEN

(49) HUGO kreeg de tijd niet lang over de woorden van de onbekende na te denken. De deur werd bruusk geopend en daar stond meester Leemans. Toen hij zijn zoon herkende, kon hij zijn vreugde niet bedwingen. Hugo, wien het schreien nader stond dan het lachen, wierp zich in de armen van zijn vader. Een ogenblik later bekeken zij elkaar en Hugo las onrust en bezorgdheid in de blik van meester Leemans.

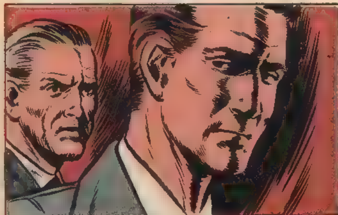
(50) EEN ogenblik dacht de advokaat dat Hugo de dokumenten van professor Marlier uitgeleverd had om zijn vrijlating te bekomen. Met een bijna onzichtbare beweging van de oogleden kon Hugo hem doen verstaan dat dit niet het geval was. « Ga zitten, zei de man met het litteken, wij hebben geen tijd te verliezen. Waar zijn de dokumenten ? » Er viel een benauwende stilte. Hugo, meester Leemans en Alex wisselden een lange blik. « Schiet op, zei de spion, kom er mee voor de dag ! ».

(51) IK zal het u zeggen, antwoordde Hugo met doffe stem. Ze zijn... » — « Neen, Hugo, zeg het niet. Je hebt toch het recht niet ! Hoe durf je ?... » riep meester Leemans. De man met het litteken maakte een dreigende beweging. Hij stond op het punt een bevel aan een van zijn handlangers te geven, toen Hugo hernam : « Het is onnodig, mijn besluit staat vast. Ik zal spreken, onze situatie is hopeloos. De dokumenten van professor Marlier zitten in het koffertje, dat ik in het station in bewaring heb gegeven ! »

(52) HET ontvangstbewijs ! » beval de man met het litteken. « Hier is het ! » zei Hugo en de daad bij het woord voegend, nam hij een briefje uit zijn portefeuille en gaf dit aan de spion. Deze bekeek het eerst een beetje wantrouwig, las het, haalde de schouders op. « Wij zullen zien, zei hij. Indien u gelogen hebt, zult u dat beklagen. U zult het ALLE DRIE beklagen ! » Hij gaf twee van zijn handlangers een kort bevel en toonde hen het ontvangstbewijs.

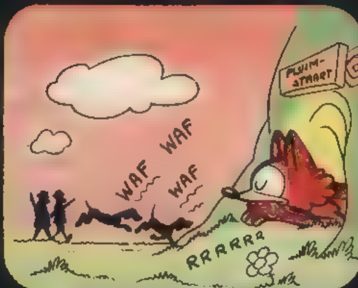
(53) HUGO bekeek zijn vader. In de ogen van Meester Leemans lag leed, verontwaardiging en misprijzen. Hugo wendde het hoofd af om niet luidop te zeggen dat hij onschuldig was, om niet te roepen : « Ik ben geen verrader. In het koffertje dat ik hedennamiddag heb afgegeven in het station steken slechts wat waardeloze papieren. Ik gebruik deze list om tijd te winnen. » Hij moest echter wachten tot ze alleen zouden zijn...

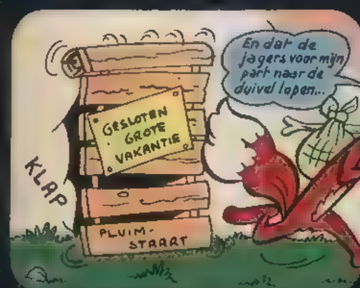
(54) OP een bevel van de man met het litteken werden Hugo, meester Leemans en Alex naar een vertrek op de eerste verdieping gebracht, waar men hen opsloot. Zodra de bewaker weg was haastte Hugo zich zijn vader gerust te stellen. Het gelaat van meester Leemans klaarde onmiddellijk op. « Zo is het best ! fluisterde hij. Ik weet wel dat onze situatie niet rooskleurig is, maar nu hebben wij een gerust geweten. Door die schurken naar het station te sturen heb je ons twee uren respijt gegeven. Wat gaan we doen ? »

Onze tekenfilm voor alle jongens van

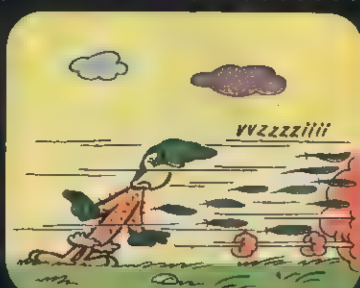
Zo fopt men Pluimstaart

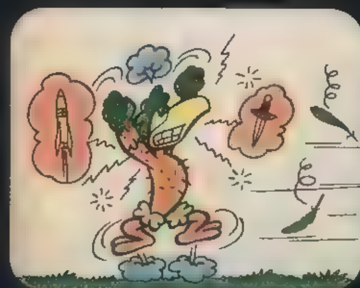

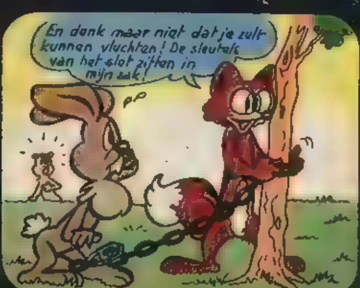

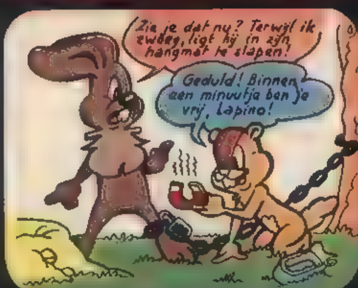

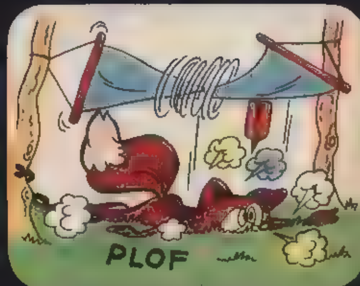

Zie je dat nu? Terwijl ik zwoeg, ligt hij in zijn hangmat te slapen!
Geduld! Binnen een minuutje ben je vrij, Lapino!

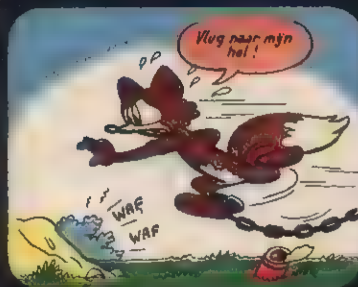

Het werkt!
RRR
RRR
RRR

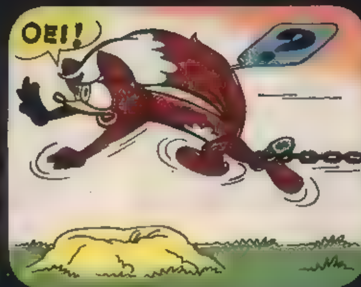

Zie zo, die ketting is immers zijn eigendom!
RRR
RRR
RRR

WAF
WAF

Verdraaid! De honden! De jagers!
WAF
WAF

PLOF

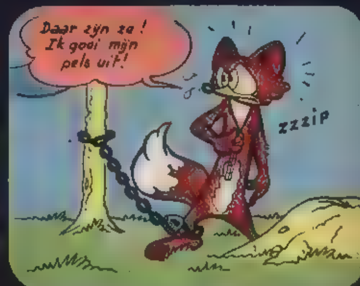

Vlug naar mijn hol!
WAF
WAF

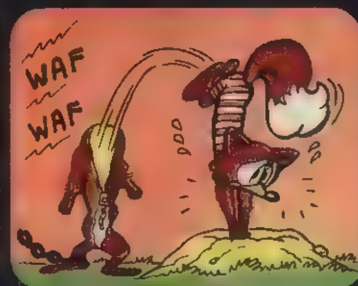

OEI!
?

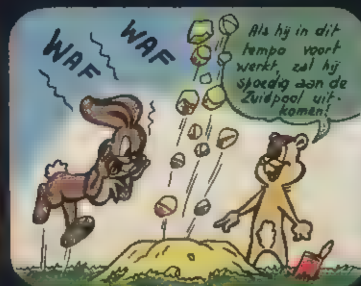

Lapino, dat stom konijn heeft mij vastgebonden terwijl ik sliep! Maar wacht!
WAF
WAF
WAF
De sleutel!

De sleutel? In welke zak heb ik de sleutel gestoken?
WAF
WAF

Ik heb de sleutel verloren!... En de jagers... de jagers komen... Ik ben verloren!
WAF

Daar zijn ze! Ik gooi mijn pels uit!
zzzip

WAF
WAF

WAF
WAF
Als hij in dit tempo voort werkt, zal hij spoedig aan de Zuidpool uitkomen!

En daar straks had hij niet de moed zijn eigen nest te graven!
Maar je ziet, als de vos schrik heeft werkt hij wel!
Anjo
EINDE

DE CHINESE DOOLHOF

Buster Webb zoekt een zekere dokter Rossetti die het geheimzinnig beeldje op dit ogenblik in z'n bezit heeft. Onze held wordt in het hotel door een alles behalve sympatiek personage bedreigd...

Roman van Y. DUVAL — *Geïllustreerd door Aidans*

BUSTER VINDT EEN BONDGENOOT

DOORHEEN z'n vestzak hield de man z'n wapen op de rug van Buster Webb gericht en dwong hem in de groene auto te stappen, die met draaiende motor in de straat op hen wachtte. Een tweede personage met brutaal uiterlijk zat aan het stuur, een derde blinddoekte Webb en zette zich naast hem neer.

— Het was dus Dr Rossetti, dacht Buster. En zeggen dat het de schurk is die me ontvoert, welke me die sensationele inlichting gaf! Zal ik er echter ooit gebruik kunnen van maken?

BUSTER Webb kon dus niet zien waarheen men met hem reed, maar hij trachtte in gedachten de weg te volgen. Hij telde de seconden welke verliepen tussen de punten waar ze voor een verkeersignaal moesten stoppen. De frisse wind en het gehuil van de scheepsirenes bevestigden het geluid dat de wagen maakte wanneer ze over een stalen brug reden. Ze draaiden nog twee keer rechts en een keer links af. Eindelijk stopte de auto. Buster werd bij de arm gegrepen, naar een lift geduwd en dan binnen geleid in een appartement waarvan de vloeren met mollige tapijten bedekt waren. Men nam zijn blinddoek weg. De kamer was ruim en met smaak gemeubeld. Er waren groen leren clubzetels en een kleine bar in exotische stijl. Een man die zo wat vijftig jaar kon zijn, zout en peperkleurig haar had en gekleed was met een lichtpaarse kamerjas, zoog met een rietje een ijsgekoelde drank op. Voor hem knielde een kleine Chinese knecht die z'n schoenveters vastsnoerde.

— Harder trekken, Li Fang! Je weet dat ik er dol op ben kleine voeten te hebben... Dat is nu eenmaal mijn kleine coquetterie!

— Chef, zei een van de drie kerels terwijl hij Buster Webb een flinke duw gaf, dat is de knaap die om middernacht met Forester telefoneerde! de Boeddha was niet in zijn hotelkamer. Ik vond echter het telefoonboek geopend op de letter R, net op de bladzijde waarop het telefoonnummer van Dr Rossetti stond. We hebben je gezegd dat die schurk van een John de dokter even voor middernacht in de kliniek heeft opgezocht. We veronderstellen dat Forester, die voelde dat wij hem op de hielen zaten, bang werd en het idool onder een of ander voorwendsel aan de doktor gaf.

— Je redenering lijkt me helemaal niet kwaad, zei de elegante vijftiger terwijl hij overeind kwam. Is het waar wat hij over je zegt? vroeg hij aan Buster die niet verroerde.

— Heeft z'n tong verloren, maar dat doet er niet toe. Die Rossetti zou de gekende professor in chirurg zijn, chef van het Carver Hospitaal?

— Ja, die is het, zei een van de drie kerels, dat is dokter Cesar Rossetti.

— Een fijn man. Ik heb hem reeds ontmoet. Hij heeft een appartement in de rechtervleugel van het hospitaal, vlak boven de bureaux. Als hij de Boeddha heeft, komt alles voor elkaar en kunnen we het verraad van John goedmaken vooraleer er een uur verlopen is. Behalve deze jonge kerel hier weet niemand hoe waardevol het beeld is en Rossetti allerminst. Forester zal er zich wel voor gewacht hebben de dokter daarvan op de hoogte te brengen.

— Op dit ogenblik weten we nog niet waarvoor wij die jongen nog nodig kunnen hebben. Na onze terugkeer van het hospitaal beslissen we over zijn lot. Intussen knevelen jullie hem netjes en zetten hem in die soort brandkast in de hall. Daar is hij absoluut veilig. Maak vervolgens de twee wagens klaar. Ik ben haast gereed met m'n toilet en binnen enkele ogenblikken naar beneden.

De ongelukkige Buster werd door twee van zijn lijfwachten stevig gekneveld en in een soort grote kleerkast geworpen, waarin geen enkel kledingsstuk hing. Met z'n voorhoofd tastte Buster Webb de wanden en de deur af. Deze laatste was van staal en voorzien van stevige scharnieren... Buster vloekte om al het ongeluk dat hij zich op de hals had gehaald en vroeg zich af wat er hem nog allemaal te wachten stond, toen de deur geruisloos in haar hengsels draaide... In het schemerduister zag Buster de kleine Chinees die zich over hem boog en een lang mes in de hand hield. Webb beefde en maakte zich gereed de kleine Chinees met z'n beide gebonden voeten een schop te geven, als hij begreep dat Li Fang gekomen was om hem te bevrijden... De kleine Chinees sneed de touwen door en fluisterde:

— Vlucht! Vlucht!

— Wil je me in de val lokken? vroeg Buster terwijl hij zich voorzichtig oprichtte. Wie zegt er me dat je handlangers niet aan de andere kant van de deur staan, gereed om me neer te knallen?

— Ik herhaal je nog eens onmiddellijk aan de haal de gaan, antwoordde de Chinees glimlachend. Ze zijn alle drie naar beneden gegaan en de baas is in z'n kamer op dit ogenblik. Ga buiten langs de diensttrap die geeft uit op een steeg aan de achterkant van dit gebouw... Toe, ga nu en... veel geluk!

Buster meende dat hij liep te dromen, maar de kleine Chinees opende werkelijk een deur die uitgaf op een kleine draaitrap. Hij vroeg dus niet verder en holde hals over kop de trappen af...

Met een raadselachtige glimlach sloot de kleine Chinees de deur. Toen hij zich omkeerde stond hij voor de man die als «baas» werd aangesproken. Deze kruiste de armen en keek nietbegrijpend.

—Je hebt dus die jonge boer vrijgelaten, mijnheer Fang? Jij beslist er natuurlijk over maar ik beken eerlijk dat ■ je handelwijze niet snap

— Nel Molsen, wat ben je dom!

De Chinees haalde misprijzend de schouders op en vervolgde :

— In de ogen van onze mensen ben jij de baas en ben je voor mij een dekoratief scherm... het is ook daarom dat ik je houd... Anders zou ik je al lang aan de deur gewalst hebben !

— Mijnheer Fang, ik meende er goed aan te doen die jonge kerel op te sluiten...

— Ja, en je denkt ook dat het goed is vervolgens naar het hospitaal te gaan en het beeldje uit de handen van Dr Rossetti te rukken, niet ? Ja, dat dacht ik al. Daardoor, mijn beste Molsen, zou je herrie en schandaal veroorzaken en onze zaak in gevaar brengen !

— We willen thans nog de microfilms zo spoedig mogelijk in handen krijgen !

— Denk een seconde na... als je daartoe bekwaam bent. De man die ik zo even op vrije voeten stelde, zal immers onmiddelijk naar het hospitaal lopen. Hij kent het wachtwoord dat met Forester is afgesproken en dus zal hij van dokter Rossetti het beeldje terugkrijgen, dat hem gisteravond door een klant toevertrouwd werd. Je hoeft bij de uitgang slechts op de jonge boer en zijn pakje te wachten, snap je me ?... Als er tot handtastelijkheden wordt overgegaan, verkies ik dat dit in een vergeten hoekje gebeure met een onbekende buitenjongen en niet in de volle stad met een gekend en beroemd universiteitsprofessor van het Carver Hospitaal.

— Uitstekend ! Bravo, mijnheer Fang. Je idee is geniaal !

— Neen, Molsen, dat is kinderspel ! Haast je nu, de wagens staan beslist gereed. Die kleine vrachtvoerder mag niet ontsnappen nu hij de microfilms heeft...

TERWIJL in het weelderig appartement dit belangrijk gesprek wordt gevoerd, kwam Buster buiten in de steeg en stapte in een taxi die op de hoek stond.

— Naar het Carver Hospitaal ! Vlug ! riep hij. Indien ik er binnen vijf minuten ben, krijg je een dollar !

— Als ik er toch maar ben voor die schurken, dacht Buster. Nu begint er licht in die zaak te komen. John Forester verraadde de gang en beloofde de Boeddha mee te geven aan de gezant van Igor, die de opdracht had met hem telefonisch een afspraak te maken. De gangsters verdachten Forester en volgden hem. Forester wist zulks, ging naar zijn geneesheer en liet hem, onder een of ander voorwendsel, het beeldje. Forester kreeg nog net de tijd me de naam Rossetti mee te delen, dan werd hij door zijn vroegere makkers ontvoerd. De bandieten, in de mening dat het beeldje nu in mijn bezit was, ontvoerden me eveneens en sloten me vervolgens op in de kast. Intussen zouden zij de Boeddha bij de dokter stelen...

— We zijn er, zie de chauffeur, terwijl hij de deur opende.

Webb stopte hem drie dollars in de hand. Een kreet van verrassing ontsnapte hem want de taxichauffeur die hem zo snel ter bestemming had gebracht, was niemand anders dan de mysterieuse gentleman met de kin van een bulldog...

VOLGENDE WEEK :

BOEDDHA ACHTERNA

OPGELET !

Volgende week begint onze

GROTE PRIJSVRAAG

Prijzen voor een waarde van

1/2 MILJOEN

Eerste prijzen : 2 Volkswagens

Harald de

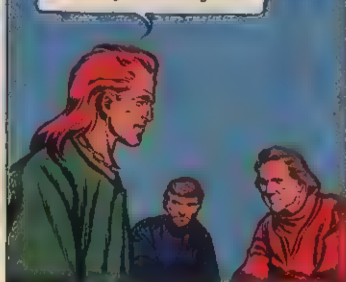
De Indianen roeiden met hun prauwen de stroom op om Harald en zijn vrienden te overvallen. Ze werden echter door de Vikings buiten gevecht gesteld...

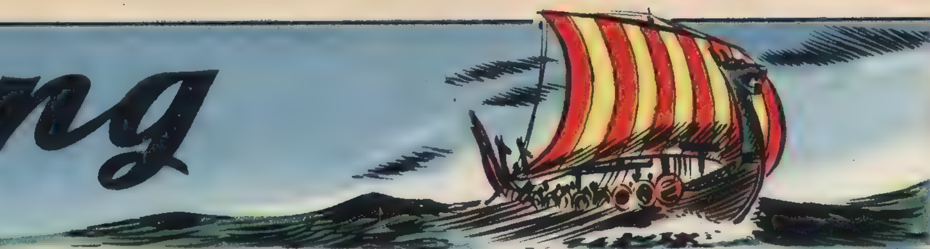

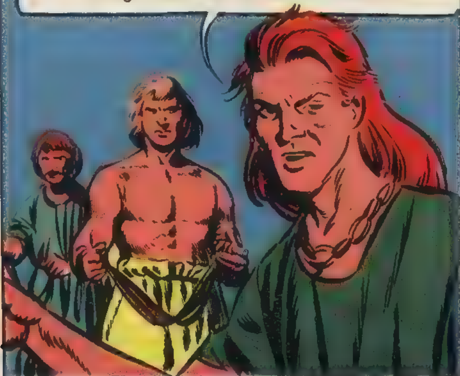

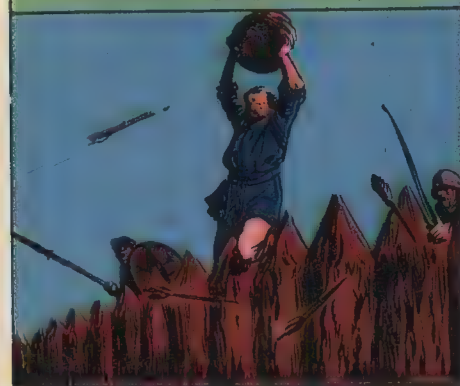

(Wordt voortgezet.)

KENNISMAKING MET TWEE ZONDERLINGE TOESTELLEN

DE grote hoeveelheid brandstof welke de straaljagers nodig hebben, is er de oorzaak van dat zij slechts geringe tijd in de lucht kunnen blijven. De technici verbeteren dan ook voortdurend de bevoorrading in de lucht door de zogenaamde « vliegende vergaarbak » of « vliegende tank » groter, praktischer en sneller te maken. De techniek van de bevoorrading in de lucht werd vooral in de Verenigde Staten geperfectioneerd.

Hier zie je dan een buitengewoon geslaagde foto (1) : het watervliegtuig « Convair R-3 Y-2 Tradewind » geeft vier straaljagers van het type « Grumman F-9 F-8 Cougar » te drinken op een hoogte van 3.500 m op 15 km van de kust van Californië.

De « Tradewind » weegt 80 ton en kan in zijn vleugelreservoirs brandstof meenemen voor acht jagers. De pijpleiding wordt automatisch uitgeworpen en ingetrokken. De kleppen van de reservoirs openen automatisch zodra de verbinding tot stand gekomen is. De brandstof loopt er door met een snelheid van 1.000 l. per minuut. Wanneer de jager de verbinding afsnijdt, houdt de stroom automatisch op.

EN dat is een parasolvliegtuig (foto 2). Het is een Amerikaans prototype, bestemd voor de marine. Het gaat hier eigenlijk om een Super Constellation, speciaal uitgerust voor inspectie en bewaking. De vliegende schotel op het dek van de Super Constellation heeft een diameter van 10 m., daarin staat een nieuwe en geheime radar. Het vliegtuig werkt samen met de oorlogsbodems om de oceaan, van op een hoogte van 3.500 m in een straal van 83 km, te bewaken. De vorm van de schijf werd speciaal bestudeerd om de stabiliteit en de bestuurbaarheid van het vliegtuig niet in gevaar te brengen.

HET SPEELGOED VAN DE KUIFJE'S CLUB

DE Kuifje's Club vergaderde, bij uitzondering, in de grote conferentiezaal van het warenhuis « A L'INNOVATION ». Tussen 200 stukken speelgoed selectioneerde de club de mooiste, de meest boeiende. Het is het speelgoed dat je zal vinden in de speelgoedafdeling van de « INNOVATION » te Brussel en de twaalf bijhuizen, voorzien van het etiket :

"SELECTIE KUIFJE'S CLUB"

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE TEERLING IS GEWORPEN

WATER in z'n wijn doen en vriendelijk zijn voor een tegenstander die men hartsgrondig verwenst, getuigt van diplomatieke wijsheid. Pompejus en Cesar die, zoals we reeds vertelden, beiden intelligent waren, konden een tijdlang best met elkaar opschieten. Op een gegeven ogenblik echter, konden ze zich niet meer beheersen en daar gingen de poppen aan het dansen. Cesar had zich reeds een ruime poos op dit ogenblik voorbereid.

1. - OVER DE RUBICON

POMPEJUS, meester te Rome, was ongerust en de senaat eveneens. De zegevierende en machtige Cesar werd gevaarlijk. Pompejus had graag tegen hem ten strijde getrokken, maar zijn leger was in Spanje. Hij gaf dus Cesar het bevel af te treden. Deed hij dit niet, zou hij als publieke vijand gebrandmerkt worden. Als antwoord stak Cesar met zijn troepen over de Rubicon, een rivier die de grens vormde van zijn provincie. Dat was de openlijke opstand tegen de senaat. Hij waagde alles en wist het ook want hij riep uit « Alea jacta est », de teerling is geworpen.

2. - PANIEK

IK ga een generaal zonder leger en een leger zonder generaal bekampen », verklaarde Cesar, en zijn opmars was zo snel dat Pompejus nauwelijks de tijd kreeg aan de haal te gaan. Hij vluchtte naar het Oosten om er een leger op de been te brengen. Cesar liet hem begaan et trok naar Spanje om de troepen van Pompejus een flinke bolwassing te geven. Pas nadien marsjeerde hij in oostelijke richting...

3. - VLAK IN HET GELAAT.

POMPEJUS had 50.000 man kunnen aanwerven, Cesar had slechts 20.000 krijgers maar die waren taai en gehard in de strijd. De generale staf van Pompejus was samengesteld uit aristokraten zeer bezorgd om hun mooi gelaat. Aan z'n speerwerpers gaf Cesar daarom het bevel « vlak in het gelaat » te mikken. De officieren van Pompejus maakten zich vlug uit de voeten...

4. - CESAR HEEFT DE MACHT

CESAR was nu heer en meester. Hij versloeg Phamaces, koning van Pontus, in een snelle veldtocht. «Veni, vidi, vici », ik kwam, zag en overwon, zei Cesar. Dan trok hij naar Afrika en vervolgens naar Spanje waar de zonen van Pompejus tegen het gezag van Rome rebelleerden. Cesar installeerde zich dan in de Euwige stad, schepte orde in het rijk en liet grote werken uitvoeren. De aristokratie verwenste Cesar en zon op een middel om hem van kant te maken...

5. - GIJ OOK MIJN ZOON !

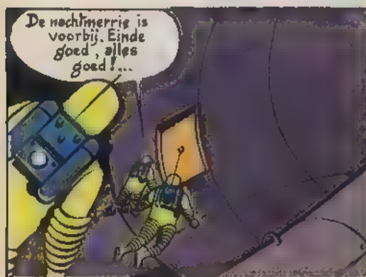
OP 15 maart van het jaar 44 presideerde Cesar een senaatszitting. Men stopte hem een briefje in de hand waar op geschreven stond dat enkele samenzweerders hem wilden vermoorden. Hij las het briefje niet. Nauwelijks had Cesar plaats genomen of enkele Romeinen met een dolk in de vuist stormden op hem af. Tussen hen bevond zich ook Brutus, pleegzoon van Cesar. « Gij ook mijn zoon », zei Cesar toen hij dodelijk getroffen neerzeeg. Hij was 57 jaar oud.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUR
DE MEESTER

Dan en zijn vrienden verlaten de zonnespiegel-satelliet in de richting van de
hun raket te

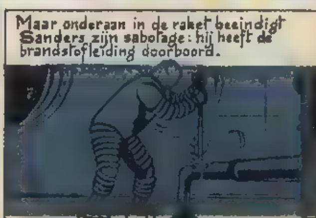

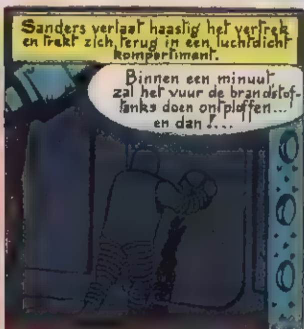

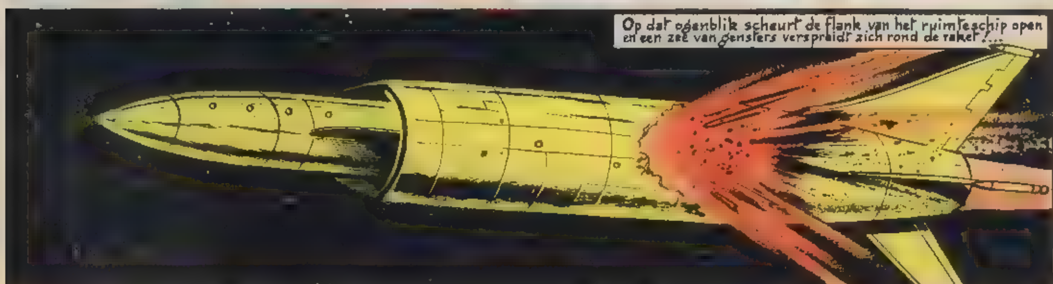

N VAN DAN COOPER

VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

aarde. Zij vermoeden niet dat Sanders de kans zag zich aan boord van makkelen...

OPGEPAST, DOE ME NIET SCHRIKKEN !

TE Norrby, een gemeente niet ver van Stockholm, kwam de veertienjarige Goeran Andersonn op het origineel idee een fiets zonder stuur op een koord te plaatsen en er zes uur en veertig minuten onbeweeglijk te blijven opzitten. Niet moeilijk, denk je ? Ja maar, wacht ! De koord waarop de fiets stond was slechts 8 mm dik en tussen twee bomen op 8 m van de grond gespannen ! Het vorig rekord was in het bezit van een jonge Duitser met zes uur en zeven en dertig minuten. Hier zie je dan de jonge Andersonn. In zijn hand houdt hij de lange houten stok, die ook de koorddansers gebruiken.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE NIEUWSGIERIG ?

10 ja : Foei ! Jij bent veel te nieuwsgierig en je nieuwsgierigheid is misplaatst. Wat zou jij zeggen indien iemand steeds zijn neus kwam steken in je persoonlijke zaken ? Je moet **goed** gebruik maken van je nieuwsgierigheid en ze richten op zaken die interessant en nuttig zijn. Tracht een beetje weetgieriger te zijn, in de klas b.v.

Van 7 tot 9 ja : Jij bent te nieuwsgierig en soms indiscreet. Dat staat helemaal niet netjes, hoor ! Wens je de sympatie en het vertrouwen van je omgeving te winnen, wees dan discreet.

Van 4 tot 6 ja : Nog een kleine inspanning, vriend. Tracht je nieuwsgierigheid in de goede richting te orienteren.

Van 1 tot 3 ja : Gewoonlijk ben je heel discreet. Je bent weetgierig en je interesseert je voor veel zaken, dat is opperbest !

0 ja : Jij bent helemaal niet nieuwsgierig. Bravo ! Niet nieuwsgierig zijn betekent niet hetzelfde als onverschillig te zijn !

OOK PUBLICITEIT !

EEN zaadhandel in Engeland verspreidt een strooibiljet waarin de volgende zinsnede te lezen valt : « Als uw buurman een bloem heeft gekweekt waarop hij erg trots is, laat ons dit weten en wij zenden u het zaad voor een variëteit, die nog veel mooier en groter is. »

DE POS

ZOVEEL BOEKEN !

IN de biblioteek van New York werden vijf miljoen boeken samengebracht en iedere dag komen 70.000 bezoekers in deze biblioteek om een of ander boek te raadplegen. In een enkele zaal werden 50.000 zeldzame boeken ondergebracht, o.m. een bijbel van Gütenberg uit het jaar 1456, en het enig exemplaar van een brief van Christoffel Colombus, waarin deze zijn grote ontdekkingsreis verhaalt.

WAAROM WORDEN MANNEN KAAL ?

NAAR het schijnt, maar wij weten niet of dat wel juist is, zijn er zo veel mannen kaal omdat zij hun emoties te veel beheersen, m.a.w. omdat zij niet genoeg wenen en niet genoeg lachen ! Ze zouden ook té veel hersenwerk verrichten... Indien dat waar is vraagt men zich af of de moderne vrouwen niet weldra eveneens zullen aangetast zijn door dezelfde (niet zeer elegante) ziekte ?...

NIEUWS IN

● In Mexico werd een originele postzegel uitgegeven, de z.g. drie dimensie-zegel. Hij geeft de indruk gezien te worden onder een vergrootglas.

● Het grootste petroleumschip ter wereld liep van stapel in Japan. Het gaat hier om de « Universe Leader » van 84.000 ton met een lengte van 234 m.

DE PAARDEN GINGEN MEE

IN het Altaigebergte (Centraal Azië benoorden het Himalajagebergte en ten westen van de Ordowoestijn) werden graven blootgelegd van een zeer beschaafd volk dat daar leefde eeuwen voor onze jaartelling. Dit volk lei zijn doden in sarcofagen met vilt bekleed en begroef ze in rechthoekige graftomben. De doden kregen tafels mee met afneembare poten waarop levensmiddelen gezet werden. In een aanpalend vertrek stonden de paarden want zij gingen met de afgestorvenen mee naar het hiernamaals. De paarden konden de mens ook in de « andere wereld » nog diensten bewijzen.

HET KORT

● Twee Zwitsers, Marc Chopard, fotograaf, en H.-R. Boehlen, gaven voor enkele weken een demonstratie met televisie in relief. Het procedé door hen gebruikt is enig in de wereld.

● In Hessen (Duitsland) wil men de schoolbellen afschaffen en vervangen door vrolijke wijsjes. Of de schoolgaande jeugd dan minder te laat zal komen ?

VAREN OP KREDIET

DE paketboot « Argentina », die de verbinding tussen New York en Zuid Amerika verzekert, heeft aan zijn passagiers kaarten uitgedeeld waarmee het hen mogelijk is aan boord het aardig bedrag van 100.000 Belgische F. te verteren. En wie zal dat betalen ? Wel, de passagiers vereffenen hun rekening pas nadien per maandelijkse afbetaling. Is het wel nodig hieraan toe te voegen dat deze nieuwigheid een ongehoord sukses kent ?

— Ze houdt speciaal veel van de « Blauwe Tango » gespeeld door dit orkest...

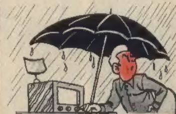
EEN NIEUWE WARMTEBRON

DE voorraad steenkolen raakt over heel de wereld uitgeput en sommige vooruitziende en bezorgde mensen vragen zich reeds af : « Waarmee zullen wij in de toekomst stoken ? » De Amerikaan William F. Libby stelt hen gerust. Volgens hem, wordt het over korte tijd mogelijk met graniet te stoken. Graniet dat men overal vindt zou, onderworpen aan een behandeling met atoom, vijftig maal meer hitte geven dan steenkool !

MET DE ZON IS ALLES MOGELIJK !

IN Amerika speelt een radio met de zonne-energie. Het toestel ziet er heel gewoon uit, maar heeft geen lampen. In de plaats van lampen zijn er twee transistors, die de grootte hebben van een erwtje. De zonne-energie wordt opgevangen dank zij een toestel verdeeld in twee en dertig cellen samengesteld uit siliciumplaatjes. De radio speelt echter alleen bij mooi weer, bij regen geen muziek !

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

Publiciteit : Publiart

25-10-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Door de val van de gong werd de Basileus er van verwittigd dat er gevaar dreigt. De spheros waarin Blake, Mortimer en Ikaros hebben plaats genomen om Poseidopolis te bereiken, stort neer...

